

nione w pkt. 3 — 6 poprzedniego ustępu, powinny być w szczelnych workach lub innym szczelnem opakowaniu.

§ 2. Przesyłki, zawierające przedmioty, wymienione w pkt. 9, 10 i 11 § 1, powinny być zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego państwa, z którego przedmioty przesyłki pochodzą.

Świadectwo miejsca pochodzenia przedmiotów, wymienionych w pkt. 9 i 10 § 1, powinno stwierdzać:

- a) że przedmioty przesyłki pochodzą ze zwierząt, wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- b) że w miejscu pochodzenia przedmiotów przesyłki w ciągu ostatnich 14 dni nie zachodziły wypadki wąglika, oraz
- c) że przedmioty przesyłki nie pozostawały po ich przerobieniu (wygotowaniu, wywapnieniu, poddaniu działaniu pary, wysuszeniu) w styczności z osobami lub rzeczami, mogącymi być rozsadnikami zarazy.

Świadectwo miejsca pochodzenia przedmiotów, wymienionych w pkt. 11 § 1, powinno stwierdzać, że przedmioty przesyłki odpowiadają warunkom, określonym w pkt. c) poprzedniego ustępu.

W świadectwie powinno być podane oznaczenie towaru lub poszczególnych jego colli, umożliwiające stwierdzenie tożsamości towaru.

Świadectwo powinno posiadać oprócz tekstu w języku kraju pochodzenia, również tekst w języku polskim lub francuskim, w razie zaś braku takiego świadectwa — uwierzytelnione tłumaczenie na język polski lub francuski.

§ 3. Przywóz z zagranicy przedmiotów, wymienionych w § 1, odbywa się przez graniczne stacje wejściowe, przy których znajdują się urzędy celne I klasy; przez inne stacje wejściowe może się odbywać wyjątkowo i to za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 marca 1928 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 411).

§ 5. Przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 września 1929 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 572) z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc w przedmiocie, objętym tem rozporządzeniem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

705.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie przewozu z zagranicy przez terytorjum polskie ryb, raków i innych skorupiaków oraz surowców i przetworów, pochodzenia zwierzęcego.

Na podstawie art. 11 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się na przewóz z zagranicy kolejami przez terytorjum polskie pod warunkami, określonymi w rozporządzeniu niniejszem, wszelkiego rodzaju ryb, raków i innych skorupiaków oraz surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Rozporządzenie niniejsze nie obejmuje mięsa i jego przetworów z wyjątkiem jelit i tłuszczów skązonych.

§ 2. Przesyłki skór surowych, ich odpadków i jelit powinny być zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego państwa, z którego przesyłki pochodzą.

Świadectwo miejsca pochodzenia dla skór surowych i dla ich odpadków powinno stwierdzać:

- a) że skóry surowe lub ich odpadki, pochodzą ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- b) że w miejscu pochodzenia skór surowych lub ich odpadków w ciągu ostatnich 14 dni nie zachodziły wypadki wąglika.

Świadectwo miejsca pochodzenia dla jelit powinno stwierdzać:

- a) że jelita pochodzą ze zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźniach, pozostających pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego, i że zwierzęta, z których jelita pochodzą, zostały przed ubojem i po uboju urzędowo zbadane przez lekarza weterynaryjnego i mięso uznane za zdatne do spożycia bez ograniczeń,
- b) że jelita nie miały styczności ze zwierzętami podejrzanyymi lub przedmiotami, które mogą być rozsadnikami zarazy.

W świadectwach powinno być podane oznaczenie towaru lub poszczególnych jego colli, umożliwiające stwierdzenie tożsamości towaru.

Jeżeli skóry surowe, ich odpadki lub jelita pochodzą z większej przesyłki, zamiast świadectwa miejsca pochodzenia może być przedstawione urzęd-

dowe zaświadczenie władzy rządowej państwa, w którym przesyłka została przeładowana, stwierdzające, że skóry surowe, ich odpadki lub jelita pochodzą z większej przesyłki, zaopatrzonej w świadectwo miejsca pochodzenia, stwierdzające okoliczności, określone w ustępie 1 i 2 lub 3 paragrafu niniejszego.

Świadectwo powinno posiadać tekst w języku polskim lub francuskim, a w razie braku takiego tekstu — uwierzytelnione tłumaczenie na język polski lub francuski.

§ 3. Na stacji wejściowej państwowy lub przez Państwo upoważniony lekarz weterynaryjny na żądanie i odpowiedzialność osób zainteresowanych powinien wydać odpowiednie zaświadczenie dla przesyłek cząstkowych, pochodzących z przesyłki większej, na podstawie ogólnego świadectwa miejsca pochodzenia kraju pochodzenia większej przesyłki.

Zaświadczenie takie powinno zawierać odpis świadectwa miejsca pochodzenia i zdrowotności przesyłki większej oraz stwierdzenie, że przesyłka cząstkowa pochodzi z tej przesyłki.

§ 4. Przesyłki powinny być zaopatrzone w zezwolenie na przewóz przez obszar państwa dalszego przewozu lub na wwóz do obszaru państwa przeznaczenia, jeżeli państwa te graniczą bezpośrednio z Polską. Zezwolenie powinno być albo dołączone do kolejowego listu przewozowego, z uczynieniem o tem wzmianki w miejscu, przeznaczonym na tego rodzaju wzmianki i oświadczenia, albo też złożone w granicznym wejściowym urzędzie celnym danego państwa, o czem również powinna być uczyniona wzmianka w liście przewozowym. Wspomniane wyżej zezwolenie nie jest wymagalne w tych tylko przypadkach, gdy dany kraj dalszego przewozu lub kraj przeznaczenia przesyłki zobowiązał się do przyjmowania tego rodzaju przesyłek bez specjalnych ograniczeń przewozowych lub przywozowych.

Przewozowi przez polski obszar celny nie będzie stał na przeszkodzie w poszczególnych przypadkach brak, przy kolejowym liście przewozowym, zezwolenia weterynaryjnego na przewóz lub wwóz, wymienionego w ustępie 1 paragrafu niniejszego, jak nie mniej brak wzmianki w liście przewozowym o miejscu złożenia brakujących dokumentów, jeżeli nadawca zamieści w liście przewozowym oświadczenie, iż w przypadku niedostarczenia na czas zezwolenia przewozu przez obszar Państwa dalszego przewozu lub zezwolenia na wwóz do obszaru Państwa przeznaczenia przesyłka będzie cofnięta za granicę zarządzeniem nadawcy, udzielonem przez stację nadania, na jego (nadawcy) koszt i odpowiedzialność.

§ 5. Przesyłki całowagonowe powinny być zaopatrzone w plombę urzędu celnego stacji wejściowej, umieszczoną na wagonie.

Mniejsze przesyłki powinny być w szczelnym opakowaniu, uniemożliwiającem otwarcie się, wyciekanie, wysiakanie lub wypadanie towaru.

Przy przewozie przedmiotów budzących odrazę, wydzielających woń przykrą, powinny być stosowa-

wane przepisy, obowiązujące dla przewozu tych przedmiotów.

§ 6. Wyładowywanie i przeładowywanie towaru podczas przewozu jest wzbronione.

W przypadku koniecznej potrzeby można przeładować przesyłkę tylko pod nadzorem państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego na koszt wysyłającego.

§ 7. Gdyby zachodziły wątpliwości co do zdrowotności przesyłek lub co do spełnienia wyżej określonych warunków, przesyłki mogą być poddane badaniu przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego na stacji wejściowej przed dopuszczeniem do przewozu przez terytorjum polskie.

§ 8. Przewóz z zagranicy zwierząt i przedmiotów, wymienionych w § 1, odbywa się przez graniczne stacje wejściowe, przy których znajdują się urzędy celne I klasy; przez inne stacje wejściowe przewóz może się odbywać wyjątkowo i to za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 marca 1928 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 411).

§ 10. Przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 września 1929 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 572) z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc w przedmiocie, objętym tem rozporządzeniem.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Pontakowski

706.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3 i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.